Lekeš, Patrik

Päť autorov, päť rôznych textov : nová publikácia o (medzi)priestoroch súčasnej literatúry

Новая русистика. 2025, vol. 18, iss. 1, pp. 80-87

ISSN 2336-4564 (online)

Stable URL (DOI): https://doi.org/10.5817/NR2025-1-8
Stable URL (handle): https://hdl.handle.net/11222.digilib/digilib.82600
License: CC BY-SA 4.0 International
Access Date: 15. 10. 2025
Version: 20250811

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

MUNI ARTS Masarykova univerzita Filozofická fakulta

Digital Library of the Faculty of Arts,
Masaryk University
digilib.phil.muni.cz

Библиография:

BERG, E. (2024): *Rezonans: russkij jazyk dlja načinajuščich. Kniga 1.* 2-je izd. Siètl.

BERG, E. (2023): *Rezonans: russkij jazyk dlja načinajuščich. Kniga 2.* Siètl.

BERG, E. B., KIT, M. (2019): Poiski rešenija problem dvujazyčnoj internet-leksikografii v slovarnom projekte LexSite. *Voprosy leksikografii,* 2019, 16, s. 92–113.

GROBOVA, N. A. (2023): Učebnik po russkomu jazyku kak inostrannomu «Rezonans» — klassičeskaja metodika v sovremennom ispolnenii. *Novaja rusistika,* 2023, 2, s. 59–62.

KOVALEVA, A. G., GUBINA, D. I. (2024): Ispol'zovanije platformy LexSite–LexTutor dlja obučenija leksike na inostrannom jazyke. In: PAPULOVSKAJA, N. V. (red.): *Innovacionnyje podchody v vysšem obrazovanii v sfere komp'juternych nauk.* Jekaterinburg, 2024, s. 70–72.

About the author
Elena Berg, Language Interface, Linguistics Department, Seattle, USA
elenabkct@gmail.com
https://orcid.org/0000-0002-5287-2754

This work can be used in accordance with the Creative Commons BY-SA 4.0 International license terms and conditions (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode). This does not apply to works or elements (such as images or photographs) that are used in the work under a contractual license or exception or limitation to relevant rights.

https://doi.org/10.5817/NR2025-1-8

Päť autorov, päť rôznych textov: nová publikácia o [medzi]priestoroch súčasnej literatúry

ODEHNALOVÁ, L. a kol.: *Jiné texty, jiní autoři. [Mezi]prostory současné literatury.* Červený kostelec: Pavel Mervart, 2023. 186 s. ISBN 978-80-7465-628-6.

Súčasná literatúra je veľmi zložitý jav a môže byť na ňu nahliadané z rôznych uhľov pohľadu, vstupujú do nej nové, stále meniace sa aspekty a výzvy – nové technológie, dynamika mediálneho diskurzu a online priestoru, umelá inteligencia, inovatívne

možnosti grafického spracovania textov a pod. V aktuálnych vedeckých trendoch dominuje kritérium multidisciplinarity, ktoré predložená monografia určite spĺňa.

Kniha *Jiné texty, jiní autoři. [Mezi]prostory současné literatury* predstavuje súbor piatich textov zaoberajúcich sa súčasnou literatúrou a jej rôznymi formami, autormi a ich dielami (nemecká, ruská, česká, bieloruská proveniencia), vychádzajúc z neortodoxných alebo inovatívnych prístupov. Skúmajú sa hranice literárnych žánrov (kľúčová línia celej publikácie), typov a spôsobov písania v kontexte súčasnej spoločnosti, pričom sa autori venujú aj fenoménom, ktoré sú často nad rámec tradičného literárneho kánonu. Hlavná časť monografie je diferencovaná do predslovu, piatich nosných kapitol a záveru. Funkčne ju dopĺňajú časti: *Summary*, *Bibliografie*, *Seznam ilustrací*, *O autorském kolektivu* a *Jmenný rejstřík*. Všetkým piatim parciálnym výskumom predchádza predslov Iva Pospíšila[1] (*Přítomnost a budoucnost literatury. Několik vět úvodem*; [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 9 – 16]), ktorý možno považovať za plnohodnotný vklad do riešenej problematiky – samostatnú stať v monografii. I. Pospíšil načrtáva vo svojom texte viacero podnetných úvah – umeleckých i metodologických, ale aj výziev do budúcnosti pre nových autorov a čitateľov.

Prvý text (*Žánrová specifika kronikových žánrů v současné ruské literatuře*; [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 17 – 39]) prináša Lenka Odehnalová[2]. Autorka prechádza od poetologických rysov románovej kroniky ako žánru cez premeny románovej kroniky v perspektíve času až ku konkrétnym príkladom tohto žánra v dielach súčasnej ruskej literatúry a ich českých prekladoch (Guzel Jachina: *Zulejka otevíra oči*, 2017 [v orig. *Зулейха открывает глаза*, 2015]; Jevgenij Vodolazkin: *Letec*, 2018 [v orig. *Авиатор*, 2016]; Ljudmila Ulická: *Jákobův žebřík*, 2022 [v orig. *Лестница Якова*, 2019])[3]. Svojím výskumom otvára tému prienikov biografických a autobiografických žánrov do súčasných románov ruskej proveniencie, ktoré majú tzv. kronikové rysy a vo vybraných dielach sa sústreďuje primárne na funkciu tohto žánrového presahu.

1 Prof. PhDr. Ivo Pospíšil, DrSc. – vážený český slavista a rusista, literárny teoretik a literárny historik, dlhoročný vedúci Ústavu slavistiky FF MUNI v Brne, ktorého vedecký záujem sa celé roky sústreďoval na slovanský, a primárne ruský areál a literárnu genológiu, s výskumným presahom aj do iných kultúr a literatúr. Vzhľadom na jeho rozsiahlu publikačnú činnosť – pozri o jeho vedeckom prínose: [POSPÍŠIL 2022].

2 PaedDr. Lenka Odehnalová, Ph.D. – absolventka Filozofickej fakulty UKF v Nitre (Mgr.) a Filozofickej fakulty MU v Brne (Ph.D.), počas postdoktorského štúdia pôsobila na Univerzite Hradec Králové a v súčasnosti pracuje na Univerzite obrany v Brně. Jej výskumný fokus je zameraný na tvorbu F. M. Dostojevského, súčasnú ruskú literatúru, žánrové špecifiká v slovanských literatúrach. Z jej publikačných aktivít pozri aj: [ODEHNALOVÁ 2023].

3 Zo slovenských prekladov zvolených diel evidujeme: Guzel Jachina – *Zulejka otvára oči* (2018), Ľudmila Ulická – *Jakubov rebrík* (2017). *Letec* do slovenčiny zatiaľ preložený nie je.

L. Odehnalová sa z hľadiska literárnej vedy odvoláva na odborníkov ako I. Pospíšil[4], F. Všetička, J. Šaur, S. Šmatlák, M. Maguire či J. Černyševová, a popri primárnych prameňoch neopomína ani iné diela[5] v rámci problematiky románovej kroniky. Autorka state predstavuje rôzne aspekty i dominantné špecifiká skúmaných textov – spomienky na minulosť i tzv. spomienky na spomienku, kronikální prostorovou pulzaci[6], hru s časom a pod. (*Letec*); priestorové vzťahy, tri typy dejových línií – dominantnú, fomatívnu a katenálnu, opakované použitie incipitu, sebauvedomenie hlavnej hrdinky a i. (*Zulejka otevírá oči*); hru s časom, sebauvedomenie hlavnej postavy, listy a pod. (*Jákobův žebřík*). Akcentuje sa, že všetky tri diela spájajú reálne udalosti vytvárajúce hranicu medzi beletriou a literatúrou faktu, symbolika čísla tri, i keď v *Letcovi* je triadickosť zobrazená iba prostredníctvom časových údajov, alúzie na autorov 19. a 20. st. (Dostojevskij, Bunin a i.[7]) [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 25 – 36]. Záverom L. Odehnalová dodáva, že z vybraných troch diel má žánrovo k románovej kronike najbližšie román *Zulejka otvára oči* [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 39].

Ďalší príspevok, od Naděždy Heinrichovej[8] (*Grafický román v německé literatuře po roce 2000*; [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 41 – 64]), pojednáva o nemeckom grafickom románe – terminológii (graphic Novel, Bildroman, graphischer Roman a pod.), problematike komiks vs. grafický román, znakoch i tematickej rozmanitosti grafického románu po roku 2000 v Nemecku. Grafický román ako žáner komiksu variuje podľa autorky medzi dvoma pólmi: 1) čitateľsky náročné grafické romány, 2) grafické romány na hranici populárnej zábavy [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 42]. N. Heinrichová čitateľovi prináša: základný obraz o komikse ako žánri – špecifických naratívnych prvkoch, tzv. komiksových stripoch, príbehoch v obrázkoch, stálosti postáv a periodicity; pohľad do historického vývinu komiksu a grafického románu – *Detective comics* (od r. 1937) a superhrdinovia, komiksová podoba detektívok a hororov (40. r. 20. st.), renesancia superhrdinov (50. a 60. r. 20. st.), predaj sa presúva zo stánkov

4 V českom vedeckom prostredí sa téma románovej kroniky spája predovšetkým s prácami I. Pospíšila – pozri napr. [POSPÍŠIL 1984, 2005]. Evidentné je teda pokračovanie L. Odehnalovej vo vedeckej tradícii jej mentora a školiteľa dizertačnej práce.

5 Pozri napr.: Н. С. Лесков [N. S. Leskov], 1872, *Соборяне* (v českom preklade: *Duchovenstvo sborového chrámu* (1903), slovenský preklad neevidujeme); М. Шолохов [M. Šolochov], 1928 – 1940, *Тихий Дон* (v slovenskom (1978) i českom (1958) preklade: *Tichý Don*); Ч. Айтматов [Č. Ajtmatov], 1980, И дольше века длиться день (v českom preklade: *A věku delší bývá den* (1983), v slovenskom preklade: *Deň dlhší ako ľudský vek* (1988), a i.

6 Termín I. Pospíšila – pozri viac: [POSPÍŠIL 1983].

7 Pozn. autora: Pri uvádzaní príkladov autorov, diel a pod., vždy vymenovávame iba niektoré – pre ozrejmenie a konkretizáciu kontextu.

8 PhDr. Naděžda Heinrichová, PhD. – pôsobí na Univerzite Hradec Králové, medzi oblasti jej vedeckého záujmu patria najmä dejiny nemeckej literatúry, osobitne 20. a 21. storočie (tvorba H. M. Enzensberga, obraz druhej svetovej vojny, grafický román, rozmanitosť nemeckej prózy po roku 2000 a i.) – pozri napr. [HEINRICHOVÁ 2020].

do obchodov (70. r. 20. st.), neskôr etablovanie žánra v Amerike i v Japonsku a pod.; komiksy v nemeckých časopisoch (*Comic Reddition* ako prvý časopis) i komiksové ceny (*Max und Moritz Preis* a i.).[9] Nadväzne doktorka Heinrichová postupuje k znakom grafického románu, v rámci čoho konštatuje problém jeho definovania, ale aj k témam a konkrétnym príkladom tohto žánra z nemeckého kultúrneho prostredia (Felix Görmann alias Flix – *Faust: Der Tragödie erster Teil*, 2010; David Zane Mairowitz a Chantal Montellier – *Der Process*, 2013; Peter Eickmeyer – *Im Westen nichts Neues*, 2014; a ďalšie), aj ako grafickým adaptáciám diel svetovej literatúry (Goetheho Faust, Kafkov *Proces* a Remarqueove *Na západe nič nové*). V príspevku je poznamenané, že okrem grafických adaptácií, patria k najobľúbenejším témam grafického románu biografia a autobiografia (David zane Mairowitz / Robert Crumbs: *Kafka*, 1993; Dacia Palmerino a Harry Oberländer: *Martin Luther*, 2016, 2019), nacionálny socializmus (Ingrid Sabisch a Heiner Lünstedt: *Sophie Scholl*, 2015; Isabel Kreitz: *Die Sache mit Sorge*, 2008), udalosti a osobnosti z kultúrnej scény (Reinhard Keist: *Cash—I see a darkness*, 2006) i historické udalosti (Michel Kichka: *Zweite generation: Was ich meninem Vater nie gesagt habe*, 2014), či migrácia (Kristina Gehrmann: *Der Dschungel*, 2018). Vzhľadom na prevedenie grafického románu autorka vhodne dopĺňa text aj ilustráciami z analyzovaných románov (Birgit Weyhe: *Madgermanes*, 2016; Nora Krug: *Heimat*, 2018; Mawil: *Kinderland*, 2014; Tina Brenneisen: *Das Licht, das Schatten leert*, 2019) [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 58 – 63].

Tretím je výskum Jany Kostincovej[10] (*Mezi fyzickým a virtuálním [světemtextem]. Umělecké projekty Romana Osminkina a postdigitální psaní*; [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 65 – 92]), predstavujúci sondu do problematiky digitálnych technológií a literatúry[11] a posthumanizmu, na príklade tvorby R. Osminkina. Autorka sa spočiatku snaží o nastolenie témy a objasnenie kontextov[12] (nové žánre ako produkt experimentov na pomedzí literatúry a nových technológií a hybridizácia žánrov, rámec posthumanizmu zahŕňajúci rovinu ekologickú i technologickú, poézia TikToku, internetová literárna tvorba a fan-fiction; [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 65 – 70]. Podotýka napríklad, že súčasné vnímanie vzťahu digitálneho prostredia a literatúry prinieslo dve rezonujúce línie – experiment s jazykom a novými technológiami a literatúru spojenú so

9 K problematike grafického románu a komiksu (v slovenskom prostredí) – terminológii i naratívom – pozri aj: [PETÁKOVÁ 2019; KARPINSKÝ 2020; TRNOVÁ, JANKO, TRNA, PEŠKOVÁ 2016].

10 Mgr. Jana Kostincová, Ph.D. – autorka pôsobí na Univerzite Hradec Králové, vedecky sa orientuje na ruskú poéziu 20. a 21. storočia, tematicky na ruskú emigrantskú literatúru, gender a feministickú literatúru i poéziu v kontexte digitálnych médií – pozri viac: [KOSTINCOVÁ 2020a, 2020b].

11 V slovenskej literatúre nie je elektronická literatúra tak výrazná (až aktivistická či provokatívna), ale evidujeme aj slovenskú digitálnu poéziu – R. Labuda (2001): *Konečná: peklo*, Z. Husárová a Ľ. Panák (2011): *BA-Tale* a i.; pozri aj analýzy v práci: [HUSÁROVÁ 2016].

12 K vybranej problematike pozri aj: [SUWARA 2022].

sociálnymi sieťami (Facebook, Telegram a pod.). Opisuje aj funkcie či aspekty literatúry v digitálnom prostredí (f. komunikačná, zábavná i terapeutická; tendencia prekračovania hraníc medzi prostredím virtuálnym a fyzickým). J. Kostincová sa vo svojej štúdii sústreďuje hlavne na tvorbu Romana Osminkina – performera (aktivistu, esejistu, básnika, rapera, teoretika a historika umenia, herca a tanečníka), aktivity so skupinou Techno-Poetry (hudobno-umelecký projekt autorov ako R. Osminkin, M. Šamova a i.), aj autoetnografický charakter jeho textov a videí. Naprieč štúdiou sú predstavené ťažiskové témy a motívy Osminkinových performancií – feministické stratégie, téma genderovej rovnoprávnosti, queer estetika, antifašizmus, antihaterizmus, témy odmietajúce násilie a sociálnu toxicitu, autoetnografiu (formou denníka či blogu). Dr. Kostincová podrobnejšie analyzuje jeho diela: *Коммуналка в Петроградке*, (2022), *квиромочка (василеостровский роман)* (2020), či *месяц германа* (2020). V závere state autorka konštatuje, že „Žánrově romanitá, provokativní, neustále obnovovaná tvorba Romana Osminkina patří nepochybně k nejzajímavějším textům, ktoré lze v současné ruskojazyčné literatuře nalézt" [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 91].

Jaroslav Sommer[13] so štvrtým príspevkom (*Tony Lashden o samotě a solidaritě*; [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 93 – 117]) predostiera tému identity, genderu a sexuality na príklade (umeleckej i publicistickej) tvorby Tony Lashden – výraznej predstaviteľky bieloruskej feministickej[14] scény (ako podotýka sám autor). Sommer zostáva verný autorskému štýlu Tony Lashden, ktorý dodržiava aj vo svojom texte (autorka využíva často podčiarkovník pri vyjadrení rodovej rovnosti – gramatického rodu ženského i mužského)[15]. Autor state sa opakovane odvoláva aj na rozhovor M. Vedrovovej s touto bieloruskou autorkou[16], čo výskumu dodáva väčšiu mieru autentickosti. Predstavené sú: zborník *Последний автобус уходит в восемь* (2022), aj iné samostatné príspevky (*На себя*, 2022; *Где-то*, 2022; a i.), pričom sa Jaroslav Sommer zameriava na dve línie – tematickú a jazykovú. Ťažiskové témy Lashdeninej tvorby sú telo (osobitne ženské), domáce násilie, sebapoškodzovanie (s dôrazom na fyzickú prevahu mužov),

13 Mgr. Jaroslav Sommer, Ph.D. – aktuálne pôsobí na Univerzite Hradec Králové. Objektom jeho vedeckého záujmu je queer literatúra (osobitne slovanské literatúry). Z publikácií J. Sommera pozri napr. [SOMMER 2022].

14 Pre porovnanie – v slovenskej kultúre patrí k výrazným predstaviteľkám feministickej literatúry napr. Jana Juráňová (*Orodovnice*, 2006; *Naničhodnica*, 2020 a i.), i keď ona sama sa za feministickú spisovateľku nepovažuje (pozri úryvok z rozhovoru Ľuboša Juríka s autorkou – dostupné aj online: https://www.litcentrum.sk/rozhovor/rozhovory-po-rokoch-nie-som-autorkou-jednej-temy); z českej feministickej literatúry možno spomenúť Karolinu Světlou (*Kantůrčice*, 1947) alebo Alenu Mornštajnovú (*Slepá mapa*, 2013).

15 Pozri úryvok zo state J. Sommera: „Rusky píšící běloruská autorka, aktiviska, feministka a teoretička…" [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 93].

16 Pozri: [VEDROVA 2021].

v príspevku je akcentovaný až terapeutický potenciál týchto diel [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 103]. V rámci jazykovej stránky jej textov je pozornosť sústredená na problém binárne formovaného jazyka – dôraz je kladený na limity, ktoré bránia spisovateľke opísať postavy bez narušenia reálneho života a produkcie stereotypov. Text je dopĺňaný obrázkami samotnej Tony Lashden i jej portrétom z publikácie A. Broleniusovej *Unsung* (2019). V závere textu sa Sommer dostáva k posolstvu, ktoré prináša tvorba tejto feministickej spisovateľky – uvedomenie si tzv. boľavých miest dnešnej doby [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 117].

Autorkou poslednej kapitoly je Tereza Šmídová[17] (*Fenomén fanfiction*[18] *v českém prostředí*; [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 119 – 148]), ktorá sa dostáva od zmien v podobách literatúry (tlačená kniha vs. internet) až k fan-fiction ako etablovanému žánru a konkrétnym fanfikciám na motívy *Harryho Pottera*. Uvádza, že najskôr boli tieto diela produkované v tzv. fanzinoch (fanúšikovské časopisy) a v súčasnosti je to formou archívov alebo blogov [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 121], pričom primárnou motiváciou k ich vytváraniu je vzťah k originálu. Šmídová podľa spôsobu práce autora s textom vyčleňuje päť typov fan-fiction – preberanie: 1) časopriestoru, postáv a deja, 2) časopriestoru a postáv, 3) časopriestoru, 4) postáv, 5) deja [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 122]. Stratégia autorky spočíva vo výbere troch textov (troch rôznych fanfikcií), ktoré analyzuje a klasifikuje: 1) Richenza: *Bless the Child* (2023) – druhý typ s presahom do prvého, tretieho i štvrtého typu – nadväzuje na *Harryho Pottera*, hovorí o jeho budúcnosti, a preto je to jeden z najobľúbenejších fan-fiction v českom prostredí; 2) Evi Smaior: *Portrét pro Bradavice* (2011) – prvý typ – z vybraných textov jediný nedokončený, odohráva sa ešte pred originálnou sériou *Harryho Pottera*, z analyzovaných textov má najmenšiu úroveň autenticity; 3) Garry Poker: *Garry Poker* (2023) – piaty typ – paródia na Harryho Pottera, hlavný hrdina je v podstate antihrdinom, zo všetkých troch diel je vizuálne najprepracovanejší, autor výrazne pracuje s mystifikáciou [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 123 – 145]. V texte je prítomný aj výber ilustrácií z analyzovaných diel – z *Bless the Child*, z *Portrétu pro Bradavice*, z *Garry Pokera* [ODEHNALOVÁ a kol. 2023; 127, 133, 140]. V zhrnutí autorka pripomína, že: „Fanfiction je žánrem literární teorií povětšinou stále ještě opomíjeným, považovaným za ne-literaturu, nedostatečnou literaturu, případne brak.“ [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 145] a skôr nastoľuje otázky na zamyslenie sa o výchove gramotných jedincov cez

17 Mgr. Tereza Šmídová – absolventka bohemistiky na MU v Brne a aktuálne študentka doktorandského štúdia na Univerzite Hradec Králové, vedecky sa zameriava na tzv. fanúšikovskú literatúru (fan-fiction), primárne na *Harryho Pottera*, o čom svedčí aj jej publikačná činnosť – pozri napr. [ŠMÍDOVÁ, FILIPOWICZ 2019].

18 Pre porovnanie: V slovenskom kultúrnom priestore sa stretávame s fanúšikovskou literatúrou, ktorá vychádza z pôvodných diel ako: *Harry Potter* (Tyrua: *Strieborná, Štyri kamene* a i., Flamethrower: *Mimo kruhu času*); *50 odtieňov sivej* (LauBber: *50 Shades Of Bieber*), pričom táto kniha bola taktiež najskôr fan-fiction na motívy upírskej ságy *Twilight*.

literárny (fan-fiction) text i zefektívnení práce s textami, ktoré deti zaujímajú a nie tými, ktoré sú im vnucované [ODEHNALOVÁ a kol. 2023, 148].

Recenzovaná kolektívna monografia piatich (v podstate šiestich) autorov (Pospíšil, Odehnalová, Heinrichová, Kostincová, Sommer, Šmídová) predstavuje výrazný vklad do súčasnej literárnej vedy, rozmanitý materiál tak tematicky a prístupmi k samotným dielam (kroniky, digitálna poézia, grafický román, feministická a queer literatúra, fan-fiction), ako aj provenienčne (Rusko, Bielorusko, Nemecko, Česko), pričom problematika žánra vystupuje ako jednotiaci prvok celej publikácie. Kniha je zostavená prehľadne a funkčne, čo svedčí aj o kvalitách L. Odehnalovej ako editorky. Recenzovaný materiál má výrazný potenciál rezonovať vo vedeckom prostredí a zaujať všetkých výskumníkov, ktorí sa orientujú primárne na súčasnú literatúru a jej multidisciplinárne presahy.

Patrik Lekeš

Bibliografia:

BROLENIUS, A. (2019): *Unsung.* Eindhoven.

HEINRICHOVÁ, N. (2020): *Wohlstandskritik in der Lyrik Hans Magnus Enzensbergers.* Hamburg.

HUSÁROVÁ, Z. (2016): Slovenská elektronická literatúra. *World Literature Studies* 8, 2016, č. 3, s. 57 – 77.

JURÍK, Ľ., SINGER, T. (2011): *Rozhovory po rokoch.* Bratislava.

KARPINSKÝ, P. (2020): Komiks ako znakový systém (vybrané kompozičné aspekty semiotiky komiksu). *Jazyk a kultúra* 11, 2020, č. 41 – 42, s. 46 – 54.

KOSTINCOVÁ, J. (2020a): *Slova interfejsy: Ruská postdigitální poezie.* Červený Kostelec.

KOSTINCOVÁ, J. (2020b): *Web – pavučina – Pautina i univerzální knihovna. Čtení jako závrať.* Praha.

ODEHNALOVÁ, L. (2023): *Dostojevského Deník spisovatele v kontextech a konfrontacích.* Brno.

ODEHNALOVÁ, L. a kol. (2023): *Jiné texty, jiní autoři. [Mezi]prostory současné literatury.* Červený kostelec.

PETÁKOVÁ, D. (2019): K teórii a terminológii (verbálno-)obrazových naratívov a ich poetologickým špecifikám. *O dieťati, jazyku, literatúre* VII, 2019, č. 2, s. 7 – 19.

POSPÍŠIL, I. (1984): Románová kronika jako žánrové východisko. In: *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity.* Brno, s. 49 – 56.

POSPÍŠIL, I. (1983): *Ruská románová kronika: příspěvek k historii a teorii žánru.* Brno.

POSPÍŠIL, I. (2005): *Ruský román znovu navštívený.* Brno.

POSPÍŠIL, I. (2022): *Výběrová bibliografie.* Brno.
SOMMER, J. (2022): *O kontinuitě a dialogu.* Praha.
SUWARA, B. (2022): *Literatúra na rozhraní technológií.* Bratislava.
ŠMÍDOVÁ, T., FILIPOWICZ, M. L. (2019): Česko-slovenské společenství na půdě současné fanouškovské literatury. Případ fandomu Harry Potter. *Slovenská literatúra* 66, 2019, č. 3, s. 216 – 232.
TRNOVÁ, E., JANKO, T., TRNA, J., PEŠKOVÁ, K. (2016): Typy vzdělávacích komiksů a analýza jejich edukačního potenciálu pro přírodovědnou výuku. *Scientia in educatione* 7, 2016, č. 1, s. 49 – 64.
VEDROVA, M. (2021): Tekst kak sposob spravljat'sja i nachodit' «svoich»: Toni Lašden – o knige «Poslednij avtobus uchodit v vosem'». *Makeout.* https://makeout.space/2021/11/03/toni-lashden-o-knige-poslednij-avtobus-uhodit-v-vosem.html. [online]. [cit. 01.18.2025].

About the author
Patrik Lekeš, Constantine the Philosopher University in Nitra, Faculty of Arts, Department of Slavonic Philology, Nitra, Slovakia
plekes@ukf.sk
https://orcid.org/0000-0002-9466-1883

This work can be used in accordance with the Creative Commons BY-SA 4.0 International license terms and conditions (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode). This does not apply to works or elements (such as images or photographs) that are used in the work under a contractual license or exception or limitation to relevant rights.

https://doi.org/10.5817/NR2025-1-9

Ruský slovník slangu hráčů počítačových her

DOBROVA, M.: *Словарь геймерского сленга русского языка.* Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 2024. 727 s. ISBN 978-80-244-6467-3.

Словарь геймерского сленга русского языка (2024) je v řadě již čtvrtým počinem Marije Dobrovové, coby slovníku zaměřujícího se na specifickou slovní zásobu současného ruského jazyka (*Словарь русских неологизмов* 2018, *Так говорят в русском Интернете* 2020, *Словарь новых фразем и коллокаций русского языка* 2022). Nejnovější autorčin slovník, který čtenáře uvádí do oblasti slangu hráčů